

## המציאות רוכנת מעלי

קטעי הקישור מתוך כוח המשיכה מאת יפתח אלוני,  
אפיק ספרות ישראלית 2014

ליקטה נילי דגן

מבחר שירים מתוך

# סופ"ש

# שירה

בעריכת נילי דגן



"יצאתי למרפסת לעשן. ראיתי את עצמי  
העולה ברחוב לפני עשרים שנה. ננפתי אליו,  
קראתי: תחזור. אל הבית שלך, החיים שלך, אל  
פניך האמיתיות. אבל מזמן כבר חדלתי לדבר  
ורק הדממה עונה לי."

### יעקב אלג'ם

#### פעם רציתי להביט

פעם רציתי להביט בשמש ישר לתוך העיניים.  
מי שלא מביט בשמש ישר לתוך העיניים  
יכול להשרף בטעות.

לא כל האנשים מביטים ישר לתוך העיניים.  
יש כאלה שכועסים לצדדים  
יש שלא מדברים אתם  
יש שמסיטים עיניהם על מנת לא לפגוע  
יש ועיניהם צרות בפלוני והוא, כמותם, רואה לעיניים.

מי שמסרבים להביט נכוחה פן יבו סגורים,  
אלה הנשבעים בשבע כי ידברו אמת בארבע.  
מי שאורבים לי מאחורי עיניהם הרמות  
ודאי מתבישים בזלזול כלפי -  
בעיני רוחם עיני עששות  
מלהביט נכוחה פחיי  
כבאחיות עיניים.

לא כל האנשים מביטים ישר לתוך העיניים.  
יש כאלה שיש להם  
עיניים רואות עד  
כמה הם לא מסגלים  
לראות עד כמה  
הם מאשרים.



צילום: יוסי זמיר

"אורב לי יום חם ויבש מהרגיל. אני  
קורא את השירים שמישהו כתב  
במחשב שלי וחושב, לא אני כתבתי  
את זה. הוא כתב. אני תמיד צוחק  
והוא עצוב, נחנק מגעגועי."

### מיטל נדלר

זרות

זה יום לא טוב להתרגש בו.  
פניו של העורב בחלון מביטים כך  
בתנוחה של O מחלט, שלווים כאלו  
אי-אפשר להפגע.

כבר שביע מבטים מפרפרים סביבך  
כמו דגים באקווריום שבור. חפצים  
שהיו שלך החליטו על דעת עצמם  
לשמור על פרטיות.

הכל זר כאן. הטלפון מת, המנורה  
העלתה עצמה שוב באש.  
את עומדת יחפה על הרצפה הקרה,  
מחליטה שהבית בוער, אבל

בתים, ובמיחד אלו שאת מכירה,  
לא נשרפים סתם כך באבחה, אלא  
מתפוררים באטיות, כמו המשפחות  
שבתוכם, אל תוך השקט.

הלילה עינו הברורה של הירח מכאיבה  
כעיני מתים בחלום. סהרורית את מתיצבת:  
שומרת על הזמן כמו ילד שמחזיק שעון  
וסופר אתו דקות. האהבה, את יודעת,  
לא תציל אותך עכשיו.

מתוך הספר נישויים בחשמל, ידיעות ספרים 2014 (סופ"ש שירה 47)

מתוך שירים באור הגול, ספרי 'עותן 77' תשע"א 2011 (סופ"ש שירה 13)

"הייתי רוצה לדעת לאן נעלמו רגשותי. האהבות, האשמות, החרדות. מישהו אכל אותם? אולי 'אוכל חטאים'? כמו אלו שהיו בעת העתיקה, שלא הצלחתי להבין מה בדיוק אכלו. אבל הם עשו מאמץ להגן על מישהו. גם אני רוצה להגן על מישהו: על עצמי, כלומר להפסיק לאכול את עצמי."

## בועז יניב



\*

מַה יֵשׁ לְנִשְׁמָה?  
מַה יֵשׁ בָּהּ, שֶׁהִיא רוֹצֶה  
לְהִתְעַסֵּק רַק בְּעִצְמָהּ?  
מַה הִיא רוֹצֶה?  
הִיא שִׁוֵּדְעַת שְׂאִין שְׂמוֹת.  
אוּלַי רַק לְזֹרֵק אֶבֶן לְאֵגֶם,  
לְחַרֵּט בְּבֶשֶׁר בְּסִכִּין יְפִנִית  
הַיִּיתִי כָּאֵן.

מתוך *הפרת סדר*, הוצאת פרדס 2013 (סופ"ש שירה 27)

"הצללים הם קנוניה. תמונה הניבטת בכפות הידיים כשאני מליט בהן את פני. הם נרקמים בלילה ומתעוררים איתי. אני מביט בשעון. נדמה שאין לו שום מחוגים."

## טלי פולמן-עוקבי



\*

תִּפְר  
אֵת עוֹר הַתּוֹף הַקְּרוֹעַ שֶׁל הַלִּילָה.  
תִּפְר  
עוֹנָה מוֹסִיקָלִית אַחַת  
בְּתוֹךְ הַרְעֵשׁ.

קְבוּר מִתַּחַת לְחַוִּיּוֹת שֶׁל עִצְמוֹ  
פְּרָפֵר עוֹר הַלֵּב.  
תִּפְר  
כְּפוֹת-רִגְלָיִים אֲוִירִיּוֹת  
שֶׁיִּהְלְכוּ צְדָדִיּוֹת  
עַל עוֹר לְבוֹ שֶׁל הַלִּילָה  
עַל אוֹר הָעוֹלָם  
וְעַל פְּרָפוֹר רֵעֵשׁ מִחֲשָׁכָיו.

מתוך *עור התוף של הלילה*, הוצאת אינדיבוק 2013 (סופ"ש שירה 30)



"כדי לחזור אני צריך למצוא מחדש את המילים. אלפי ומיליוני המילים שנתקעו בגרוני, המילים התועות, קריאות השמחה, מילות האהבה."

## עודד פלד

### המילים שאוהבות אותי

הַמְּלִים שְׂאוּהֲבוֹת אוֹתִי יוֹשְׁבוֹת עַל  
אֶרֶץ חִלּוּנִי. בְּקִצָּה הָעֵיר, אִם אֵינְנִי  
טוֹעֵה, עֲשִׂיתִי מִהֵן מַגְבֵּעַת שְׁחוּרָה לְיָמִים קָשִׁים

הַמְּלִים שְׂאוּהֲבוֹת אוֹתִי חוֹשְׁבוֹת עָלַי דְּבָרִים  
טוֹבִים, צוֹבְעוֹת קִירוֹת חִלּוּנִי חִיוֹךְ חֵם.

הַמְּלִים שְׂאוּהֲבוֹת אוֹתִי  
מְשַׁחֲקוֹת  
בְּאַרְגֵּז הַחוּל שֶׁל חַיִּי

מתוך *הקובץ יום הולדת*, הוצאת פרוזה עתון ספרות, 1978 (סופ"ש שירה 1)

מדור סופ"ש שירה בעריכת המשוררת נילי דגן נפתח במאי 2012 ומארח, עד כה, למעלה מ-275 משוררים היוצרים אנתולוגיה מקוונת ומגוונת של שירה ישראלית. השירים מופצים בין קהל שוחר שירה ברחבי האינטרנט.